

Broederliefde

Twee akter

door

DELIA GROENENDIJK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BROEDERLIEFDE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DELIA GROENENDIJK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

SJAAN - vrouw van middelbare leeftijd, wonende in de Jordaan in Amsterdam.

EDDIE - inwonende zoon van Sjaan. Het is een grote praatjesmaker en hij is nog steeds vrijgezel ondanks zijn gevorderde leeftijd.

ERIK - inwonende zoon van Sjaan, iets jonger als Eddie en evenals zijn broer tegen wie hij erg opkijkt nog steeds vrijgezel. Uiterst verlegen type.

NEL JARRETEL - zus van Sjaan, die een linteriekraam runt op de Albert Cuyp markt.

NEEL MAKREEL - vrouw, die een viskraam runt eveneens op de Albert Cuyp markt.

WILLEMIJN - dochter van Neel

MABEL - vriendin van Willemijn

BLONDE - hoertje van de wallen. Zij speelt ook een dubbelrol als

DOLLY - heilsoldate.

Geschikte leeftijden: De leeftijd van de jongens mag variëren van 25 tot begin 40. Let wel: Zijn de jongens ouder, dan moet de leeftijd van moeder en tante, hierop aangepast zijn om geloofwaardig over te komen. Zo ook met de leeftijd van de meisjes. Zij mogen best een stuk jonger zijn dan de jongens, maar ook hier geldt: Hoe ouder de jongens, hoe ouder de meisjes.

DECOR:

Eenvoudige zogenaamde Jordanese huiskamer met veel kanten kleedjes, beeldjes en kitscherige voorwerpen. Met in ieder geval een bank, met fauteuil en een salontafel, eethoek met vier stoelen. Kastje met telefoon en radio/cd-speler. Drie klapstoelen. Minimaal twee deuren c.q. opgangen. De voordeur en een deur naar de overige vertrekken. Eventueel kan er ook nog een aparte deur zijn naar de keuken...

Opbouw stuk:

Eerste bedrijf:

Zondag in de namiddag

Acte 2: Enige uren later.

Acte 3: Enige dagen later

PAUZE

Tweede bedrijf:

Een paar dagen later

Acte 2: 10 dagen later

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat zien we de huiskamer. Sjaan zit aan de tafel en aan de andere kant van de tafel staat Nel. Ze laat een sexy nachtponnetje zien met jarretels en kousen, die uit een doos komen, die ook op tafel staat. Op de bank zit Erik in kamerjas en lezend in een stripboek.

NEL: Hoe fin je het Sjaan. Ik kon een grote partij van deze hempies met bijpassende jarretelgordels en kousen op de kop tikken, voor een heel aardig prijsje.

SJAAN: *(voelt eens aan stof en kijkt bewonderend)* Ja leuke dingetjes voor een jonge meid.

NEL: Niet allenig voor een jonge meid. Ik denk dat ik zelf ook zo'n doossie meeneem. Mijn bijnaam is niet voor niets Nel Jarretel.

SJAAN: Wat heb je d'r aan om in je eentje in de slaapkamer met zoiets te lopen. Willem ziet het toch niet, want die zit in de bak.

NEL: *(verheugd)* Ja maar zijn affekaats heeft het er door gekregen, iedere dinsdag mag ie twee uur zonder toezicht bezoek ontvangen in een speciaal kamertje en dan gaan ik er hene.

SJAAN: Dat is mazzel voor je want op die dag is het toch nooit druk op de Albert Cuyp...

NEL: Ja dat heb ik ook speciaal zo angefraagd. Een toffe goser, die affekaats. Ja Mik Masterpiece is er voor de grote zware jongens maar ook voor een klein boeffie zoals mijn Willem.

SJAAN: En hij is toch ook een goede klant van je op de markt?

NEL: O ja, nog steeds kom ie zowat iedere week een lingersetje bij me halen. Dan zeg ik tegen zijn. Hed je nu alweer een nieuw vriendinnetje en dan bloost ie tot in ze haarwortels. *(gaat doos dicht doen)*

SJAAN: Zo'n rijke kerel kan natuurlijk aan iedere vinger wel tien vrouwen krijgen. Maar jij zal dus voorlopig een paar maandjes alleen moeten staan achter je kraam. Red je het wel?

NEL: Het gait wel. Sommige klanten, die zien je niet meer, nu Willem er niet meer is. Ja hij was een echte sjemeur. Sommige van die wijffies kwamen speciaal voor hem.

SJAAN: En wat zeg je nu tegen die klanten, vragen ze niet, waar hij uithangt?

NEL: O, dan zeg ik dat ie een poossie in het rusthuis zit.

SJAAN: En geloven ze dat?

NEL: Weet ik veel. Het zal mijn worst wezen, dan geloven ze me maar niet. Ik mot toch wat zeggen.

SJAAN: Ja ik geloof best, dat ie charmant is tegen de vrouwtjes. Hij heeft zijn bekkie wel bij hem, het is een echte mooiprater. Hij wordt niet voor niets keer op keer veroordeeld voor flessentrekkerij.

NEL: *(kijkt naar Erik op bank)* Ssst, die jongen hoeft het niet te horen.

SJAAN: O, die hoort dat niet. Die is helemaal verdiept in zijn stripboek.

NEL: Ja dat geloof ik ook. Hij heeft mijn niet eens gedag gezegd, toen ik binnenkwam.

SJAAN: *(roepend)* Erik, kom Tante Nel eens netjes een hand geven. *(Erik staat op en gaat Tante Nel een hand geven zonder iets te zeggen en hij durft haar niet aan te kijken. Sjaan tegen Erik)* Hoe laat moet je vanavond beginnen?

ERIK: Om negen uur Mamma.

NEL: Werk je nog steeds bij restaurant de Gouden Leeuw, als afwasser jongen?

ERIK: Ja. *(hij kijkt tante Nel niet aan)*

SJAAN: Ja, dat doet ie vijf dagen per week in de avonduren. Ja, die jongen van mij werkt hard.

NEL: Dus overdag help je je moeder een beetje met het huishouden?

SJAAN: *(na afgewacht te hebben of Erik iets zegt, maar die blijft zwijgen)* Hij hoeft hier in huis niets te doen, alleen zijn eigen kamer opruimen. Heb je je kleren al uitgezocht die weg kunnen voor het Leger des Heils?

ERIK: Nee, nog niet.

SJAAN: Ga dat dan nu maar even doen jongen.

ERIK: Dat is goed Mamma. *(Erik af, het stripboek blijft op salontafel liggen)*

NEL: Dat wordt ook maar niet beter met hem, wat is dat jong verlegen, niet normaal meer. Het lijkt wel of ie bang is voor zijn eige tante.

SJAAN: Ik maak me ook best zorgen over hem. We hebben in het verleden al zoveel doktoren met hem afgelopen, maar overal slaat ie dicht. Over het algemeen valt het wel mee met zijn verlegenheid, als ie iemand goed kent, maar bij jou is hij volgens mij extra verlegen omdat jij met die lingerie op de markt staat.

NEL: Wat ken dat er nou mee te make hebben. Een gezonde jonge vent zou dat juist leuk moeten vinden. Hij is volgens mijn niet helemaal tof hoor.

SJAAN: Ja en daarom blijf ik ook thuis bij mijn jongens en heb ik geen baan net als jij. Ze hebben hun moeder nog nodig alle twee.

NEL: Jij bent ook hartstikke gek om die jongens zo in de watte te leggen. Ze zijn alle twee al lang en breed volwassen en jij blijft ze als baby's behandelen. Zo kom je nooit van ze af.

SJAAN: Misschien wil ik dat ook wel niet. Ik vind het wel prettig zo.

Overdag is Erik gezellig bij me, want die werkt alleen in de avonduren en 's avond is Eddie er weer als ie terug is van de markt en dan eten we gezellig met zijn drietjes, voordat Erik naar de Gouden Leeuw vertrekt.

NEL: Nou dan wens ik je veel sukses met je hotel Mamma. Ik werk liever voor mijn brood.

SJAAN: O maar ik heb ook een bijverdienste zo meteen.

NEL: Wat dan?

SJAAN: Ik heb een advertentie opgehangen voor een wasserij en strijkerij aan huis.

NEL: Een wasserij en strijkerij aan huis, hoe verzin je het. Jij liever as ik.

EDDIE: *(komt op in kamerjas en met gameboy in zijn handen, die hij in zijn zak doet als hij tante Nel ziet, die hij eerst hartelijk gaat begroeten, met een dikke zoen)* Ha die tante Nel, alles kitsch?

NEL: *(staat op en gaat Eddie omhelzen)* Ha liefderd, hoe is ie.

EDDIE: Met mij best hoor en hoe is het met Ome Willem? *(lachend)* Vermaakt ie zich nogal in het rusthuis?

NEL: Ach jongen, tegen jou ken ik toch geen kemedie spelen, jij hebt het toch allang op de markt gehoord, hoe de vork in de steel zit zeker?

EDDIE: Ik hoorde van Neel Makreel, dat ie de boel weer eens ergens opgelicht heeft en nu een poosje moet brommen.

NEL: *(heel fel)* Neel Makreel, die naam mot je nooit meer op je lippen nemen in mijn bijzijn. Het is al erg genoeg, dat jij mijn liefelingsneef, met je groentekraam pal naast haar viskraam staat. Maar laat je alsjeblieft niet door dat mens inpakken.

EDDIE: Inpakken? Ik maak gewoon vaak een praatje en een dolletje met haar. Het is een hartstikke leuk mens. Ik lach me af en toe rot met haar.

NEL: *(met ingehouden woede)* Een leuk mens, een leuk mens, als je alles zou weten dan zou je dat niet zeggen.

EDDIE: Wat is dat toch altijd tussen jullie, ik heb dat nooit begrepen. Die lingerie en die vis, die bijten elkaar toch niet.

NEL: Het gaat niet eens zo zeer om haar neringkie, maar meer om de vissen, die ze zelluf vangt, daar moet ze vanaf blijven, dat klerewijf.

EDDIE: Nou, nou, als ze zelf gaat zitten vissen, dan kan ik dat alleen maar handig vinden van haar. Pakt ze mooi honderd procent winst. Ik wou dat mijn bloemkolen in de sloot dreven, dan wist ik het wel.

NEL: *(geïrriteerd zwaaiend)* Je fat hem niet, maar laat maar.

SJAAN: Ik vind die vete tussen jullie, die nu al meer dan vijf en twintig jaar duurt ook belachelijk. Ik mag jullie alle twee graag. En Neel wordt

trouwens mijn eerste klant voor mijn wasserij aan huis. Ze komt voortaan elke week een tas met vieze jasschorten brengen van haar en het personeel.

NEL: (*kwaad*) Wat!! Dus ik zou dat mens zo maar hier tegen het lijf kunnen lopen als ik hier ben. (*staat op*) Wat ben jij dom en egocitrenties Sjaan, dat noemt zich nu mijn zuster. Je houdt helemaal geen rekening met mijn. (*zwaait met hand*) Nou aju paraplu, voorlopig zien je mijn hier niet meer. (*Nel af*)

SJAAN: Jeetje, is ze weer kwaad op me. Ik moet toch zelf weten met wie ik om ga.

EDDIE: Ach, die draait wel weer bij Ma. Hoe vaak gebeurt het wel niet dat ze hier kwaad weg loopt en altijd komt ze hier weer terug. Ze moet toch een huissie hebben om een beetje te ouwenelen, anders voelt ze zich eenzaam.

SJAAN: (*lachend met nadruk*) Ouwenelen, hoor je nu wat je zegt.

EDDIE: (*moet ook lachen*) Ja, die is goed. Dat is wel toepasselijk.

ERIK: (*komt op met vuilniszak kleding, die hij op de bank zet*) Zo, is ze weg? Ik hoorde de deur hard dichtslaan is ze soms weer kwaad weggelopen?

EDDIE: Ja, ze is kwaad omdat Ma ook met Neel Makreel goed omgaat, die zij niet kan luchten of zien.

ERIK: Waarom is dat nu precies Mamma? Je hebt altijd gezegd, dat het een familiegeheim was en dat je het op een dag als wij groot genoeg zouden zijn, dat je het ons dan zou vertellen.

SJAAN: Goed dan, als jullie beloven het niet verder te vertellen. Ome Willem heeft een kind bij Neel Makreel en hij heeft lange tijd een dubbelleven geleid. Dan zei ie tegen Tante Nel dat ie naar zijn stamcafé ging, maar dan was ie mooi weer aan de scharrel met Neel Makreel.

EDDIE: Het verbaast me eigenlijk niks wat je me nu vertelt Ma. Ome Willem heb ik altijd maar een schuinsmarcheerder gevonden. Maar is dat dan Willemijn, dat kind van Neel. Die ken ik wel, ik heb haar nog wel eens geprobeerd te versieren, maar ze zei jammer genoeg dat ze al een vriend had. Die ken jij toch ook wel Erik, dat is een verdomd lekker ding. Wat jij Erik?

ERIK: O gaat wel.

SJAAN: Dat is ook de reden, dat Ome Willem zogezegd zo vaak in het rusthuis zat. Hij moest dokken voor zijn kind bij Neel en hij had natuurlijk ook nog zijn gezin met Tante Nel. (*ziet doos met lingerie op tafel*) O nou is ze die doos nog vergeten, omdat ze plotseling weg ging. Ach Erik wil jij die niet even bij haar langs brengen. Je kunt ook achterom gaan, dan zet je het gewoon op het aanrecht. Ze heeft toch

altijd de achterdeur open.

ERIK: Goed Mamma, ik doe het wel even. *(pakt doos op, kijkt er in en laat dan van schrik de doos vallen onder het slaken van een kreet en ploft daarna geschrokken op de bank)*

EDDIE: *(gaat doos oprapen en kijkt wat er in zit)* Moet je daar nu zo van schrikken. Ik moet zeggen dat ik ook liever Willemijn in dat setje zie dan Tante Nel, dat lijkt me inderdaad niet zo aantrekkelijk, maar om nu zo overdreven te reageren is toch ook niet nodig. *(gaat doos ergens weg zetten)* Ik neem het morgen wel mee, als ik naar de markt ga.

SJAAN: *(kijkt eerst even bezorgd naar Erik en schudt haar hoofd naar Eddie)* Eddie heb jij nog kleding, die weg kan voor het Leger des Heils? Erik heeft zijn kleding al uitgezocht en gaat het straks even naar het depot brengen, hier om de hoek.

EDDIE: Ik geloof niet dat ik iets heb. *(tegen Erik)* Maar je hebt er toch geen kleding van mij bij zitten hè, want Ma heeft nog wel eens de gewoonte om onze kleren door elkaar te halen, als ze gewassen zijn.

SJAAN: Ach welnee, alleen jullie sokken. Die lijken zo op elkaar.

EDDIE: Ik heb al zo vaak tegen je gezegd: Ma, naai er nou een merkje in. Dan kan je het tenminste uit elkaar houden, maar je luistert niet naar me. *(haalt gameboy uit zak)* Kijk deze gameboy had je ook weer op mijn kamer gelegd en die is toch echt van Erik. *(geeft hem aan Erik)*

SJAAN: O het spijt me, ik zal er voortaan beter op letten.

ERIK: Wat eten we vanavond eigenlijk Mamma?

SJAAN: Ik wilde jullie lievelingskostje maken. Sla met gebakken aardappeltjes en een karbonade met appelmoes erbij.

EDDIE: *(wrijft vergenoegd in handen)* Ha lekker, het water loopt me al in de mond, ga er maar gauw aan beginnen. Ik heb wel trek.

SJAAN: *(kijkt op horloge)* Ja het wordt wel tijd inderdaad. Ik ga even de keuken in. Jullie redden je wel even hè jongens.

EDDIE: Ja natuurlijk. We zijn geen kleine kinderen. *(Sjaan af. Erik gaat met gameboy zitten spelen terwijl Eddie, die ook op de bank is gaan zitten de kleding uit de zak gaat zitten bekijken)* Eens even kijken of er niet toch per ongeluk expres iets van mij tussen zit. *(hoofdschuddend)* Ik moet ook alles hier controleren, anders gaat het niet goed. *(gooit de hele zak leeg en zet dan een bivakmuts op, hij gaat staan en doet met zijn hand alsof ie een pistool vasthoudt en zegt met donkere stem)* Hé, hé. Kijk eens hier, handen omhoog, je geld of je leven of je onderbroek of gameboy geven.

ERIK: *(kijkt op en lacht zich rot en pakt lange onderbroek van stapel)* Nou die keus is niet zo moeilijk. *(gooit lange onderbroek naar Eddie)*

gezicht)

EDDIE: *(houdt onderbroek hoog op en kijkt er verbaasd naar)* Hè van wie is die nou, zou die nog van Pa geweest zijn?

ERIK: Ik denk het. Er zat al wat kleding in die zak toen Mamma hem aan mij gaf. Volgens mij heeft ze die wel eens aan gehad op de fiets in de winter. *(Eddie doet bivakmuts af, gooit onderbroek weer op de hoop en Erik verdiept zich weer in het spel met zijn gameboy)*

EDDIE: *(haalt nu jarretelgordel uit de zak en gaat hem om doen, hij doet hiervoor eerst zijn kamerjas uit waaronder hij een joggingbroek en T-shirt draagt en dan loopt hij heupwiegend een paar keer voor op het toneel langs terwijl Erik verdiept blijft in zijn gameboy)* Hé Erik moet je eens kijken. *(Erik kijkt op en moet verschrikkelijk lachen om de nog steeds heupwiegende Eddie)* Ik ben Nel Jarretel en ik ben een grote del. *(Eddie lacht zelf ook en maakt nu gebaar alsof hij grote borsten vast houdt. Onderwijl danst hij wat heen en weer zingend)* Ik heb hele grote bloemkolen, bloemkolen, bloemkolen ect. *(na dit een paar keer gezongen te hebben gaat hij naast Erik op de bank zitten en gooit de jarretelgordel weer op de hoop)*

ERIK: Jij bent toch wel een hele grote clown. Ik wou dat ik een beetje meer van jou weg had.

EDDIE: Ja dat had ik ook wel leuk gevonden. Je bent af en toe zo'n dooie en hoe je daarstraks reageerde toen je die doos lingerie liet vallen, dat was toch ook niet normaal. Waarom deed je nou zo?

ERIK: Ik weet zelf ook niet wat het is, maar ik kan daar niet tegen. Als ik wel eens bij jou kom kijken op de markt en Tante Nel hoort dat, dat ik geweest ben, is ze altijd boos dat ik niet even bij haar een praatje ben komen maken, maar ik kan het gewoon niet. Eén keer heb ik dat gedaan en toen verstijfde ik gewoon, toen ik die lingerie zag hangen.

EDDIE: Dat is toch niet normaal Erik. Zoiets zou toch je fantasie moeten prikkelen.

ERIK: *(wanhopig)* Ja dat doet het ook maar... *(kijkt hulpeloos)*

EDDIE: En als je nu met een meid samen bent en ze heeft zoiets aan, wat dan?

ERIK: Ik ben nooit met een meid samen.

EDDIE: Nee, het gebeurt niet vaak, dat weet ik ook wel, maar vroeger op school toen heb je Brenda toch nog eens gepakt in het fietsenhok en pas nog vertelde je tegen me, dat je aan de rol bent geweest met dat serveerstertje uit de Gouden Leeuw.

ERIK: *(zuchtend)* Dat was niet waar. Dat heb ik gelogen.

EDDIE: Waarom in vredesnaam?

ERIK: Ik wou niet als te lullig over komen bij mijn broer, die bekend staat als een grote versierder.

EDDIE: *(verbaasd)* Je wil me toch niet vertellen, dat je nog nooit eh... je weet wel...

ERIK: *(slaat handen voor ogen)* Nee nog nooit. En nu ik zo oud al ben, dan durf ik helemaal niet meer.

EDDIE: *(resoluut)* Maar daar gaan wij wat aan doen. Je grote broer zal je de kneepjes van het vak wel leren. Ga je maar aankleden, dan gaan wij samen even de stad in.

ERIK: Maar ik moet straks werken.

EDDIE: Om negen uur pas. Voor die tijd kun je nog heel wat beleven. *(trekt de enigszins tegenstribbelende Erik mee naar boven)*

SJAAN: *(komt op met tafelkleed, bestek, borden ect. een bak sla. Ze gaat de tafel dekken. Roerend in slabak)* Zo dat ziet er weer heerlijk uit. Het is altijd weer een fijn gevoel om mijn jongens te kunnen verwennen. Stel je voor dat ze op zichzelf zouden wonen, dan aten ze misschien elke dag pizza of een zak patat. Nu blaken ze tenminste van gezondheid. Elke dag pers ik ook verse sinaasappels voor ze uit en kook ik een eitje bij het ontbijt, wat wil je nog meer. *(de bel gaat en het tafeldekken wordt gestaakt)*

NEEL: *(komt op met tas van bekende supermarkt, waarin vieze schorten)* Zo dat heb ik beloofd dat ik je eerste klant zou worden. Hier is de tas met vieze jasschorten. *(overhandigt tas aan Sjaan, die hem ergens neer zet)* Waar zijn die lieve soontjes van je?

SJAAN: O die zijn hier wel ergens in huis, ze zullen zich wel aan het opruimen zijn voor het eten denk ik.

NEEL: Wat schaft de pot voor de heren? Hmm ik zien het al. Ha lekker sla. *(gaat in sla roeren)*

SJAAN: Ja en ik heb er gebakken aardappeltjes bij en een karbonaadje met appelmoes.

NEEL: En eierschalen zo te sien. *(laat flink stuk eierschaal zien)* Ik begrijp Sjaan dat je ze extra kalk wilt gefen, maar koop dan gewoon kalktabletten.

SJAAN: O jeetje, ben ik weer veel te gehaast bezig geweest, dat gebeurt me wel eens meer. Even kijken of er nog meer in zitten. *(ze haalt dopje van de ketchupfles er uit)* O jeetje, kijk nou eens een hele dop van de ketchupfles, wat slordig, als Eddie dat zou zien, nog maar goed, dat ik het even nakijk.

NEEL: *(lacht zich rot)* Wou je ze plastificeren. Waarom ben je zo hâstig, je weet toch hâstige spoed is seldom goed.

SJAAN: Ja maar die jongens zijn gewend dat het eten op een bepaalde tijd op tafel staat en ik was al aan de late kant en toen heb ik het allemaal veel te snel gedaan.

NEEL: Jij bent ook gek dat je so voor die gasten vliegt, laten ze het zelf

doen. Het lijkt wel of je bang voor se bent. Nou Eddie mag dan misschien een praatjesmaker zijn en als je hem de vinger geeft neemt ie de hele hand, maar hij is best voor rede vatbaar als je de taken in huis sou willen veranderen, dat weet ik zeker.

SJAAN: Ik weet niet of ik dat wel wil. Ik zorg zo graag voor die jongens. Ze moeten hun vader al missen en ik wil graag, dat ze echt iets aan hun moeder hebben. Ik weet zelf wat het is om een goede zorgzame moeder te moeten missen.

NEEL: Je slaat helemaal door naar de andere kant, dat is nergens voor nodig. Op Eddie heeft het misschien geen invloed maar voor Erik is die overdreven zorgzaamheid volgens mijn helemaal niet goed. Het is nog net een kind, zo kopschuw is hij. Als ik hem wel eens de markt over zie struinen dan loopt ie altijd op een draffie mijn kraam voorbij en kaikt constant naar de punten van zijn schoenen.

SJAAN: Ach ja, misschien heb je wel gelijk, maar om zoiets zomaar weer te veranderen, valt ook niet mee.

NEEL: Anders praat ik wel eens met Eddie.

SJAAN: Nee bemoei jij je er nu maar niet mee, ik ben de moeder en ik los het wel op, op mijn eigen manier.

NEEL: Ook goed. (*pakt ketchupdop nog eens op van tafel*) Als je dan voortaan maar wel uit kaikt, dat je die gasten niet met allerlei troep vergiftigt, want dat zullen ze je niet in dank afnemen. Een hele dop van een ketchupfles er in, zoiets zou mijn niet gebeuren, dus jij doet altijd ketchup in de sla?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto